

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Joanna Sobczak

Protokolant: sekr. sąd. Monika Kowalczyk

w obecności Prokuratora: -----

po rozpoznaniu dnia 24 maja 2021 r., 15 lipca 2021 r., 27 września 2021 r., 18 listopada 2021 r., 24 marca 2022 r., 6 czerwca 2022 r. sprawy karnej

W. L. (L.)

s. J. i B. z domu M., urodz. (...) w W., obywatelstwa polskiego, (...), karanego

oskarżonego o to, że:

W dniu 7 lipca 2020 roku w G. w Kancelarii Notarialnej notariusza A. S. przy ul. (...), dokonał przywłaszczenia sobie powierzonych mu przez J. K. (1) pieniędzy w kwocie 3000 zł, które to pieniądze otrzymał od wymienionego celem zapłaty w jego imieniu połowy kosztów związanych z zapłatą podatku od czynności cywilno-prawnych z tytułu sprzedaży nieruchomości

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

o r z e k A:

- Oskarżonego **W. L.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia to jest występku z art. 284 § 2 kk i za to na mocy art. 284 § 2 kk, po zastosowaniu art. 37 a § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
- Na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego **W. L.** do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego J. K. (1) kwoty 3.000 zł (trzy tysiące złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lipca 2020 r.;
- Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go poniesionymi wydatkami postępowania w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	<i>Sygnatura akt</i>	<i>II K 85/21</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku			

<p>dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	W. L.	W dniu 7 lipca 2020 roku w G. w Kancelarii Notarialnej notariusza A. S. przy ul. (...), dokonał przywłaszczenia sobie powierzonych mu przez J. K. (1) pieniędzy w kwocie 3000 zł, które to pieniądze otrzymał od wymienionego celem zapłaty w jego imieniu połowy kosztów związanych z zapłatą podatku od czynności cywilno-prawnych z tytułu sprzedaży nieruchomości	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 14 maja 2020 r. J. K. (1) oraz W. L. i L. L. zawarli umowę przedwstępną sprzedaży nieruchomości gruntowej położonej w miejscowości B. w gminie S.. W §2 tej umowy sprzedający J. K. (1) zobowiązał się m.in. do tego, że do 31 lipca 2020 r. doprowadzi do przepisania nieruchomości będącej przedmiotem umowy na prowadzoną przez siebie (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w G. lub do podpisania aktu sprzedaży przez drugiego współwłaściciela - J. K. (2), bądź też do wykreślenia w/wym. ze współwłasności.</p> <p>Do dnia 7 lipca 2020 r. tj. do wyznaczonego dnia transakcji J. K. (1) nie przepisał nieruchomości na spółkę (...), J. K. (2) nie została też wykreślona ze współwłasności tej nieruchomości. Jednak zgodnie z alternatywnym zobowiązaniem z umowy przedwstępnej J. K. (1) stawił się w tym dniu wraz z żoną w kancelarii notarialnej notariusza A. S. przy ul (...) w G..</p> <p>Poza właścicielami sprzedawanej nieruchomości J. K. (1) i J. K. (2) w kancelarii stawili się nabywcy tj. W. L. i L. L. oraz pośrednik J.</p>	wyjaśnienia W. L.	k. 115v, 57	

<p>N., pełnomocnik J. K. (1) adwokat L. S. i syn J. K. (1) D. K..</p> <p>Jeszcze przed podpisaniem aktu notarialnego W. L. stanowczo sprzeciwiał się obowiązkowi zapłaty podatku od czynności cywilnoprawnych w kwocie 5900 zł twierdząc, że wraz z żoną mieli nabyć nieruchomość od dewelopera czyli spółki (...), a nie jak się okazało od osób fizycznych. Ostatecznie po długich i burzliwych negocjacjach J. K. (1) zaproponował aby dla przyszłych dobrych relacji sąsiedzkich strony poniosły koszt podatku po połowie, na co zgodzili się sprzedający. W międzyczasie okazało się również, że L. L. nie może być stroną umowy kupna nieruchomości ze względów formalnych, ponieważ nie ma obywatelstwa polskiego. Sprzedający zgodzili się aby stroną umowy po stronie nabywców został ostatecznie tylko W. L..</p>			
zeznania L. L.'	k. 139v		
zeznania J. K. (1)	k. 116- 116v, 17v		
zeznania J. K. (2)	k. 118-118v, 27v-28		
zeznania J. N.	k. 118v - 119v, 38v-39,		
zeznania L. S.	k. 137v138, 42v		

zeznania D. K.	k. 145v-146		
zeznania A. S.	k. 153v-154		
zeznania B. D.	k. 34v,		
umowa przedwstępna	k. 122-123v		
akt notarialny	k. 6-9		
<p>J. K. (1) z części kwoty, którą W. L. przekazał mu w gotówce jako zapłatę za nieruchomość, odliczył 3000 zł i przesunął je na stole, przy którym siedzieli w kierunku W. L. tytułem połowy kwoty podatku od czynności cywilnoprawnych. Dał tym samym do zrozumienia W. L., żeby zapłacił całość należności w jego imieniu w kasie kancelarii. W. L. przyjął pieniądze.</p> <p>Po podpisaniu aktu notarialnego J. K. (1) i J. K. (2) opuścili kancelarię, po nich sukcesywnie wychodziły pozostałe osoby. Gdy J. K. (1) wychodził, pracownica Kancelarii (...) poprosiła go o uregulowanie jego części podatku, na co J. K. (1) odpowiedział jej, że pieniądze na opłacenie podatku przekazał w gabinecie W. L..</p>	zeznania J. K. (1)	k. 116- 116v, 17v	
zeznania J. K. (2)	k. 118-118v, 27v-28		
zeznania J. N.	k. 118v - 119v, 38v-39, 146-146v		

zeznania L. S.	k. 137v138, 42v		
zeznania D. K.	k. 145v-146		
zeznania B. D.	k. 34v-35		
W. L. w kasie Kancelarii w swoim imieniu zapłacił kwotę 2950 zł tj. połowę należnej kwoty podatku od czynności cywilno - prawnych.	zeznania J. K. (1)	k. 116- 116v, 17v	
zeznania B. D.	k. 34v-35		
zeznania J. K. (2)	k. 118-118v, 27v-28		
zeznania L. S.	k. 137v138, 42v		
zeznania D. K.	k. 145v-146		
zeznania A. S.	k. 153v-154		
dokument Kp	k. 10, 12		
Po kilku dniach J. K. (1) został poinformowany, że nie została uregulowana pozostała część podatku w kwocie 2950 zł. J. K. (1) za pośrednictwem J. N. próbował wyjaśnić zaistniałą sytuację, jednakże bezskutecznie. Ostatecznie osobiście uścił on w Kancelarii notarialnej brakującą kwotę. W związku z powyższym J. K. (1) i J. K. (2) wezwali W. L. do zwrotu powierzonej mu kwoty 2950 zł. Na powyższe wezwanie W. L. nie odpowiedział.	zeznania J. K. (1)	k. 116- 116v, 17v	

Wobec tego zostało złożone zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.			
zeznania B. D.	k. 34v-35		
zeznania J. K. (2)	k. 118-118v, 27v-28		
zeznania L. S.	k. 137v138, 42v		
zeznania D. K.	k. 145v-146		
wezwanie do zapłaty	k. 11		
W. L. w przeszłości był karany za przestępstwo z art. 286§1 kk.	karta karna	k. 64-65	
odpis wyroku	k. 85		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	W. L.	punkt pierwszy wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
J. K. (1) nie przekazał W. L. kwoty 3000 zł na poczet połowy podatku od czynności cywilnoprawnych w trakcie negocjacji w Kancelarii.	wyjaśnienia W. L.	115v, 57	

zeznania L. L.	139v-140		
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia W. L.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego W. L. tylko w tej części, w której pokrywały się one z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. W pozostałym zaś zakresie sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego jako niewiarygodne, zaś przyczyny takiej oceny zostaną wskazane w dalszej części uzasadnienia.	
zeznania J. K. (1)	Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować zeznania J. K. (1) ponieważ znalazły one oparcie w zeznaniach nie tylko jego byłej żony J. K. (2) i syna D. K. ale również w zeznaniach osób postronnych tj. pośrednika J. N. i pełnomocnika L. S.. Drobne rozbieżności w zeznaniach w/wym. osób nie miały znaczenia dla sprawy i należało je wziąć na karb upływu czasu od zdarzenia. Dodatkowo		

zeznania wszystkich w/wym. osób pośrednio znalazły potwierdzenie w zeznaniach B. D., która podała m.in, że J. K. (1) wychodząc z Kancelarii miał jej powiedzieć, że pieniądze na zapłatę swojej części podatku zostawił W. L.. Nie można też przeoczyć, że pokrzywdzony po powzięciu informacji o braku jego części wpłaty nie uchylał się od uiszczenia brakującej kwoty i dopiero później próbował dochodzić jej zwrotu od oskarżonego. Za wiarygodnością zeznań pokrzywdzonego pośrednio przemawia też to, że początkowo próbował on załatwić sprawę ugodowo i dopiero wobec oporu ze strony W. L. powiadomione zostały organy ścigania. Powyższe nie pozwala na przyjęcie, że J. K. (1) miałby ewentualnie kierować się chęcią zemsty w zw. z pojawiającymi się już wówczas problemami na tle sąsiedzkim z oskarżonym i jego żoną. To bowiem W. L. od początku był niezadowolony z tego, że ma zapłacić podatek od czynności cywilno - prawnych, nie mógł się z tym pogodzić, zaakceptować, pomimo, że umowa przedwstępna zawarta kilka miesięcy wcześniej jasno określała, że nieruchomość może zostać sprzedana alternatywnie przez J. i J. K. (2)

	<p>jako osób fizycznych lub przez spółkę deweloperską pokrzywdzonego, a od tego zależało po której stronie leży obowiązek zapłaty podatku. Przyznając walor wiarygodności zeznaniom J. K. (1) nie można też przeoczyć, że dopiero w trakcie negocjacji okazało się, że L. L. ze względów formalnych (brak zgody odpowiedniego ministerstwa na nabycie nieruchomości w sytuacji gdy nie jest ona obywatelem polskim) nie może być nabywcą nieruchomości gruntowej. Zatem gdyby faktycznie po stronie J. K. (1) była zła wola, gdyby chciał się on zemścić na oskarżonym i jego żonie czy też gdyby zależało mu na zysku, to mógł on chociażby z tego powodu odstąpić od umowy z uwagi na niespełnienie warunków z umowy przedwstępnej i zatrzymać wpłacony zadatek. Tym bardziej nie sposób w tej sytuacji zakładać, że dla stosunkowo niewielkiej kwoty 3000 zł narażałby on na szwank swoje zaufanie chociażby do notariusza, z którym współpracuje od lat.</p>	
zeznania J. K. (2)	<p>Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować zeznania J. K. (2) . Zostały one ocenione jako jasne, klarowne i spójne, a nadto korespondujące z materiałem dowodowym</p>	

	uznanym przez sąd za wiarygodny.	
zeznania J. N.	Jako wiarygodne jawiły się zeznania J. N.. Zeznania tego świadka korespondowały przede wszystkim z zeznaniami J. K. (1) jak i z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez sąd za wiarygodny.	
zeznania L. S.	Sąd nie znalazł również podstaw aby kwestionować zeznania świadka L. S. ponieważ były one jasne i spójne, korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez sąd za wiarygodny.	
zeznania D. K.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. K. ponieważ korespondowały one z materiałem dowodowym uznanym przez sąd za wiarygodny. Drobne rozbieżności w zeznaniach w/wym. nie miały znaczenia dla sprawy i należało je wziąć na karb upływu czasu od zdarzenia i dużej ilości transakcji, w których uczestniczył świadek wraz z ojcem w Kancelarii notariusza A. S..	
zeznania L. L.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka L. L. tylko w tej części, w której pokrywały się one z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. W	

	<p>pozostałym zaś zakresie sąd ocenił zeznania świadka jako niewiarygodne, zaś przyczyny takiej oceny zostaną wskazane w dalszej części uzasadnienia.</p>	
<p>zeznania B. D.</p>	<p>Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować zeznania świadka B. D.. Jest na osobą postronną, obcą dla stron, nie miała zatem żadnych powodów aby zeznawać na korzyść lub niekorzyść którejkolwiek ze stron. W swoich zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym, które podtrzymała na rozprawie podała, że J. K. (1) wychodząc z Kancelarii miał jej powiedzieć, że pieniądze na zapłatę podatku zostawił W. L., a w późniejszym czasie po powzięciu informacji o braku tej wpłaty uiścił brakującą kwotę, co koresponduje z zeznaniami pokrzywdzonego, J. K. (2), D. K., J. N. i L. S..</p>	
<p>zeznania A. S.</p>	<p>Zeznania świadka A. S. sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Świadek zeznawał na okoliczności, o których dowiedział się wykonując obowiązki służbowe, nie miał zatem żadnych podstaw aby fałszywie zeznawać na korzyść którejkolwiek ze stron. Świadek tylko w zarysie pamiętał przebieg czynności z</p>	

	<p>udziałem oskarżonego i pokrzywdzonego, nie pamiętał szczegółów tej czynności co nie budzi zastrzeżeń bowiem w tego typu transakcjach świadek jako notariusz uczestniczy kilkadziesiąt razy w skali miesiąca. Co do zasady świadek w swoich zeznaniach jedynie hipotetycznie wskazywał jak standardowo przebiegają u niego poszczególne czynności z udziałem stron</p>	
umowa przedwstępna	dokument niekwestionowany przez strony postępowania	
akt notarialny	dokument nie pozostawia wątpliwości co do swej prawdziwości	
karta karna	Dokument urzędowy, sporządzony przez uprawnioną osobę, niekwestionowany przez żadną ze stron postępowania.	
dokument Kp	dokument niekwestionowany przez strony postępowania	
wezwanie do zapłaty	dokument niekwestionowany przez strony postępowania	
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia W. L.	<p>Sąd ocenił jako niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznał się do przywłaszczenia powierzonych mu przez J. K. (1) pieniędzy. Wyjaśnienia te pozostawały w sprzeczności nie tylko z uznanymi za wiarygodne zeznaniami pokrzywdzonego, jego żony i syna ale również z zeznaniami osób postronnych uczestniczących w czynnościach w Kancelarii notarialnej tj. pośrednika J. N., pełnomocnika L. S.. Dodatkowo zeznania w/wym. osób pośrednio znalazły potwierdzenie w zeznaniach B. D., która podała m.in., że J. K. (1) wychodząc z Kancelarii miał jej powiedzieć, że pieniądze na zapłatę swojej części podatku zostawił W. L., a nadto, że był on zaskoczony późniejszą informacją o braku wpłaty. Do tego pokrzywdzony po powzięciu informacji o braku jego części wpłaty nie uchylał się od uiszczenia brakującej kwoty i dopiero później próbował dochodzić jej zwrotu od oskarżonego. Za odrzuceniem wyjaśnień</p>	

oskarżonego przemawia też to, że pokrzywdzony początkowo próbował załatwić sprawę ugodowo, dopiero wobec oporu ze strony W. L. powiadomione zostały organy ścigania. Powyższe nie pozwala na przyjęcie, że J. K. (1) miałby ewentualnie kierować się chęcią zemsty w zw. z pojawiającymi się już wówczas problemami na tle sąsiedzkim z oskarżonym i jego żoną. To W. L. od początku był niezadowolony z tego, że ma zapłacić podatek od czynności cywilno - prawnych, nie mógł się z tym pogodzić, zaakceptować, pomimo, że umowa przedwstępna zawarta kilka miesięcy wcześniej jasno określała, że nieruchomość może zostać sprzedana alternatywnie przez J. i J. K. (2) jako osób fizycznych lub przez spółkę deweloperską pokrzywdzonego, a od tego zależało po której stronie leży obowiązek zapłaty podatku. Nie można też przeoczyć, że dopiero w trakcie negocjacji okazało się, że L. L. ze względów formalnych (brak zgody odpowiedniego ministerstwa na nabycie nieruchomości w sytuacji gdy nie jest ona obywatelem polskim) nie może być nabywcą nieruchomości gruntowej. Zatem gdyby faktycznie po stronie J. K. (1) była zła wola, gdyby

		<p>chciał się on zemścić na oskarżonym i jego żonie czy też gdyby zależało mu na zysku, to mógł on chociażby z tego powodu odstąpić od umowy z uwagi na niespełnienie warunków z umowy przedwstępnej i zatrzymać wpłacony zadatek. Tym bardziej nie sposób w tej sytuacji zakładać, że dla stosunkowo niewielkiej kwoty 3000 zł narażałby on na szwank swoje zaufanie chociażby do notariusza, z którym współpracuje od lat.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego znajdowały potwierdzenie jedynie w zeznaniach jego żony, jednakże z uwagi na powyżej przytoczone okoliczności prezentowane przez nich twierdzenia w zakresie braku winy W. L. nie mogły się ostać.</p>
zeznania L. L.	Sąd odrzucił jako niewiarygodne zeznania świadka L. L. w zakresie w jakim zaprzeczyła ona aby jej mąż przywłaszczył sobie pieniądze powierzone mu przez J. K. (1) na zapłatę podatku od czynności cywilnoprawnych. Przemawiały za tym okoliczności tożsame jak te, które zostały przytoczone powyżej przy omawianiu wyjaśnień W. L.. Świadek wskazała ponadto, że w trakcie pobytu w Kancelarii notarialnej J. K.	

	(1) przekazywał jedynie pieniądze pośrednikowi. Okoliczność ta nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, nie wskazywał na nią też sam oskarżony. Twierdzeń świadka nie podważa też w ocenie sądu okoliczność, że z faktury k. 151 wynika, że J. K. (1) zapłacił pośrednikowi za usługę gotówką, tym bardziej, że faktura datowana jest na 8.07.2020 r., a zatem już po dacie transakcji.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	punkt pierwszy wyroku	W. L.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Art. 284§2 kk penalizuje zachowanie polegające na przywłaszczeniu powierzonych rzeczy ruchomej. Powierzyć rzecz ruchomą innej osobie oznacza przekazać ją innej osobie w zaufaniu, a więc przenieść posiadanie. Sprawcą tego przestępstwa może być tylko ten, komu powierzono rzecz ruchomą			

(inaczej L. Wilk [w:] Kodeks karny. Część szczególna, t. 2, red. M. Królikowski, R. Zawłocki, 2017, s. 707). Sprzeniewierzenie jest przestępstwem umyślnym, charakteryzuje go zamiar bezpośredni o szczególnym zabarwieniu, którego treścią jest cel przywłaszczenia. Cel przywłaszczenia oznacza dążenie do definitywnego pozbawienia osoby uprawnionej określonej rzeczy ruchomej lub prawa wyrok SN z 27.07.2016 r., V KK 7/16, LEX nr 2080109).

W. L. dopuścił się przestępstwa z art. 284 §2 kk ponieważ w dniu 7 lipca 2020 roku w G. w Kancelarii Notarialnej notariusza A. S. przy ul. (...), dokonał przywłaszczenia sobie powierzonych mu przez J. K. (1) pieniędzy w kwocie 3000 zł, które to pieniądze otrzymał od wymienionego celem zapłaty w jego imieniu połowy kosztów związanych z zapłatą podatku od czynności cywilno-prawnych z tytułu sprzedaży nieruchomości.

Ponieważ czyn z art. 284 § 2 kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności, Sąd, uznając za odpowiednią dla oskarżonego, karę ograniczenia wolności skorzystał z dobrodziejstwa art. 37a

<p>kk, który umożliwia orzeczenie kary łagodniejszego rodzaju, o charakterze wolnościowym, jaką jest ograniczenie wolności, a jednocześnie dającą realne perspektywy spłaty zobowiązań pieniężnych pokrzywdzonemu.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwiąże o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. L.	punkt pierwszy wyroku	punkt pierwszy wyroku	<p>Przestępstwo z <u>art. 284 § 2</u> kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Sąd w niniejszej sprawie zastosował <u>art. 37a</u> kk, dochodząc do wniosku, iż z pewnością w przypadku oskarżonego - zważywszy na okoliczności popełnienia czynu i jego ciężar gatunkowy - wymierzona kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku.</p> <p>Sąd uwzględnił następujące okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stosunkowo niewielką kwotę jaka została przywłaszczona; <p>Z kolei jako okoliczność obciążającą sąd potraktował :</p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwo podobne; - nadużycie zaufania pokrzywdzonego;

			<p>W konsekwencji sąd doszedł do wniosku, iż w przypadku oskarżonego karą adekwatną do stopnia winy, okoliczności popełnienia przestępstwa oraz uwzględniając wskazane okoliczności łagodzące i obciążające będzie karą ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. Sąd określił wymiar kary na 8 miesięcy po 30 godzin w stosunku miesięcznym, uznając iż kara w takim wymiarze ma szansę spełnić funkcję represyjną, prewencyjną i wychowawczą wobec oskarżonego. Jednocześnie kara w takim wymiarze nie stanowi w ocenie sądu nadmiernej dolegliwości i nie utrudni oskarżonemu wykonywania pracy zarobkowej.</p>
W. L.	punkt drugi wyroku	punkt pierwszy wyroku	<p>Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz J. K. (3) kwoty 3000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lipca 2020 r.</p> <p>Jednocześnie zaznaczyć należało, iż orzeczenie obowiązku naprawienia szkody, stanowi ważny element całokształtu odpowiedzialności oskarżonego i poza funkcją kompensacyjną,</p>

			spełni również funkcję prewencyjną i wychowawczą.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Sąd przy orzekaniu o karze nie uwzględnił wniosków pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego o wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Oskarżony jest osobą karaną zatem zgodnie z art. 69§1 kk nie jest możliwe wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, do tego</p>			

<p>kara pozbawienia wolności w odniesieniu do oskarżonego wydaje się zbyt surowa. Orzeczona kara ograniczenia wolności jest natomiast karą dotkliwą, a jednocześnie wychowawczą.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>punkt trzeci wyroku</p>	<p>Na zasadzie <u>art. 626 § 1</u> kpk i <u>art. 627</u> kpk Sąd obciążył oskarżonego kosztami i opłatami w sprawie z uwagi na wykazywany przez niego dochód.</p>	
<p>Podpis</p>		